

זה לא תשא את שם יהו"ה אליהך לשוא. מה זה שם יהו"ה? זו שכינה, לשוא - זו עבוקה זרה שגלה לשם.

ועוד, היא תשובה يوم הכהנים, בלילה מעשרה ימי תשובה שען יה, ביום הכהנים זה ה' בלילה מבחן תפלוות, עשרה ימי מבחן תפלוות, לקביל שבטים זה תשובה זו י', לקביל שבטים זה ר'ה. כל מי שהזיר בתשובה כאלו החזיר ר'ה עם יה, והעיקר להעלות הפל במחשבה שהיא -

י"ד ה"א וא"ו ה"א.

ונבורה שם סמא"ל, שהוא יציר הרע, וכל מי שיתגבר על יצרו כאלו היה מתגבר בגבורה על סמא"ל בדין לגבי בניו, ומשום זה אמרו מאירי מתניתין, איזהו גבור הפויש את יצרו, מי הפויש? כמו שנאמר וכברtha, שתהיה כבושה מחת ידו בقلب שהוא כבוש וקשור מחת ידי האדם.

וצריך אדם לקבל עליו חמשה ענוים, בשביל העוני שגרם לה הקטנה שגלתה בגלות, ונקריאת ענינה טערה לא נחמה, והאב והאם הם יורדים בימיון ושם אל לקבל בהם ר'ה, שהם תורה ומץוה, וסוד הדבר - ושב ורפה לו, וזה היא שובה ישראל עד יהו"ה אליהך.

ועוד, מצות פרייה ורבייה זו שכינה, לא תהו בראה לשבת יצראה, כל תלמיד חכם דמנע מיניה עונת קריית שמע, כאלו מונע ממנה ברכות מלמעלה.

שהה צדדים הם שפלוילים באות ר', שהוא עץ פרי עשה פרי, מהו פרי שלו י', שאוט ר' היא ענף של האילן, שנפרד לששה ענפים, ומשש לענפים שאין להם חשבון, י' היא פרי על כל ענף וענף שהוא ר'.

ומן שם יהו"ה דא שכינה, לשוא דא עבוקה זרה דגלה תפנו.

ועוד איה תשובה يوم הכהנים, בלילה מעשרה ימי תשובה דאינוון יה, ביום הכהנים דא ה' בלילה מבחן אלותין, עשרה ימי תשובה דא י', לקביל שבטים דא ר'ה, כל מאן דחזר בתויבתא כאלו חזר ר'ה עם יה, ועקרא לסלקא כלא במחשבה דאייה יוד

ה"א וא"ו ה"א.

ונבורה תפנו סמא"ל דאייה יציר הרע, וכל מאן דיתגבר על יצירה כאלו הוא מתגבר בגבורה על סמא"ל בדין לגבי בניו, ובגין דא אמרו מאירי מתניתין, איזהו גבור הפויש את יצרו, מי הפויש, דיהא בכישוה תחות ידייה, בכל בא דאייה כבוש וקשרו תחות ידי דבר נש.

וצריך בר נש לקביל עלייה חמיש ענויין, בגין עניין דקרים לה, זעירא דגלה בගלויה, ואתקראת ענינה סוערת לא ניחמה, ואבא ואמא איןון נחתה בימנא ושמאלא, לקביל בא בהון ר'ה, איןון תורה ומצויה, ורزا רמלה ושב ורפה לו (ישעהו). ודא אייה שובה ישראל עד יהו"ה אליהך (הושע י.ב.).

ועוד מצות פרייה ורבייה דא שכינה, לא תהו בראה לשבת יצראה, כל תלמיד חכם דמנע מיניה עונת קריית שמע פאלו מנע מיניה ברכאנן מלעילא.

שית סטרין איןון דכלילן באת ר', דאייהו (בראשית א.יא) עץ פרי עוזה פרי, מאן פרי דיליה י', דאת ו' אייה ענפא דאלנא, דאת פריש לשית ענפין, ומshit לענפין דלית לון חישבן, י' אייה איבא על כל ענפא וענפא דאייה ו'.